

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Oleg în numele inculpatei, prin care se solicită deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privind-o pe

Apostol Alina Mihail, *născut la 05 mai 1976, originară din s. Racovăț, r-nul Soroca și domiciliată în s. Alexandru cel Bun, r-nul Soroca.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2014 – 22.04.2015;

Instanța de apel: 18.05.2015 – 02.03.2016;

Instanța de recurs: 05.05.2016 – 15.06.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 22 aprilie 2015, Apostol A. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art. 155 Cod penal, stabilidu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei.

- art. 179 alin.(2) Cod penal, stabilidu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei.

- art. 187 alin. (1) Cod penal, stabilidu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a stabilit definitiv inculpatei Apostol A. pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 12 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Apostol A. la 04.07.2014, aproximativ pe la ora 12:15, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, a pătruns ilegal, fără consimțământ, în ograda și casa cet. Rotari G. situată în s. Ocolina, r. Soroca și a refuzat la cerința persoanei date de a părăsi domiciliul, aplicând în privința acesteia violența, pricinuindu-i, conform raportului de expertiză medico-legale nr. 150,,A” din 26.08.2014, leziuni corporale sub formă de multiple echimoze pe brațe, antebrațul drept și coapsa stîngă, care se califică drept vătămare corporală neînsemnată.

Tot ea, la de 04.07.2014, pe la orele 12:20, după ce a pătruns ilegal fără consimțământ în ograda și casa cet. Rotari G. situată în s. Ocolina, r. Soroca și a refuzat la cerința ultimei de a părăsi domiciliul, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, din motivul relațiilor ostile apărute anterior, a luat cuțitul și a amenințat-o pe ultima cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, existînd pericolul realizării acestei amenințări.

Tot ea, la 04.07.2014, pe la orele 12:20, după ce a pătruns ilegal fără consimțământ, în ograda și casa cet. Rotari G. situată în s. Ocolina, r. Soroca și a refuzat la cerința persoanei date de a părăsi domiciliul, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, avînd scopul de a însuși banii, a sustras în mod deschis și a însușit banii în sumă de 500 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale următoarelor infracțiuni prevăzute la:

- art. 155 Cod penal, *amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

- art. 179 alin. (2) Cod penal, *violarea de domiciliul, adică pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, săvîrșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei.*

- art. 187 alin. (1) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoanei.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și avocatul Canțer O. în numele inculpatei.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Apostol A. să fie condamnată în baza:

- art. 155 Cod penal, stabilidu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de un an închisoare.

- art. 179 alin.(2) Cod penal, stabilidu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

- art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili definitiv inculpatei Apostol A. pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femeii de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 12 000 lei.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că prima instanță nu a stabilit just toate circumstanțele cauzei, calificând acțiunile inculpatei în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, probele prezentate de procuror pe deplin confirmă vinovăția inculpatei Apostol A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod Penal, totodată a fost aplicată o pedeapsă prea blândă în raport cu faptele comise de inculpată.

De asemenea, a considerat că acțiunile lui Apostol A. urmează a fi calificate, pe episodul dat, în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod Penal, după indicii de calificare: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu amenințarea și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

Potrivit art. 16 din Cod Penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod Penal, face parte din categoria de infracțiuni grave care prevede o pedeapsă de la 5 la 7 ani închisoare. Infracțiunile prevăzute de art. 179, 155 Cod Penal, sunt considerate drept mai puțin grave, deoarece prevăd pedeapsa maximă de 3 ani închisoare, totodată acestea fac parte din infracțiunile contra vieții și sănătății persoanei, infracțiuni contra drepturilor constituționale ale cetățenilor, care la moment prezintă un pericol social sporit pentru societatea. A mai menționat și faptul, că infracțiunile au fost comise cu aplicarea cuțitului, fapt care prezintă pericol social sporit al acțiunilor făptuitorului.

În cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată inculpata vina nu a recunoscut-o, nu s-a căit în cele comise, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, nu a colaborat cu organul de urmărire penală și nu a conștientizat pericolul social sporit al faptelor prejudiciabile comise. În urma acțiunilor inculpatei a fost traumatizat psihic copilul minor al părții vătămate, care se afla la locul comiterii infracțiunii, mai mult ca atât careva circumstanțe atenuante la caz nu au fost stabilite.

Prin urmare, a considerat că corectarea inculpatei Apostol A. este posibilă doar prin izolarea acesteia de societate, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală, care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni cum din partea ei și din partea altor persoane, iar pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blândă.

3.2. Avocatul Canțer O. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia, inculpata Apostol A. să fie achitată pe capetele de acuzare înaintate în baza art. 155, 187 alin. (1) Cod penal, iar pe învinuirea în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, acțiunile acesteia să fie calificate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, avocatul inculpatei a indicat că motivarea sentinței este subiectivă, iar probele au fost apreciate în mod unilateral, la baza sentinței au fost puse în special declarațiile părții vătămate și a mamei acesteia, în acest sens a precizat că declarațiile mamei părții vătămate sunt obținute tot din cele relatate de către partea vătămată, respectiv declarațiile ambelor nu pot fi apreciate ca fiind declarații distincte, întrucât au o singură sursă și urmează a fi apreciate critic, deoarece conțin o serie de contradicții care nu pot fi înlăturate decît prin ascultarea repetată a acestor persoane. Tot aici a menționat că declarațiile depuse de martorul Toderaș E. nu au fost analizate în niciun fel în motivarea sentinței.

De asemenea, a considerat că raportul de expertiză anexat la materialele dosarului care constată caracterul și gradul vătămarilor corporale nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare întrucît acesta oferă o soluție probabilă, mai mult, investigarea leziunilor corporale a fost efectuată după mult timp de la data incidentului.

A mai menționat că încadrarea faptelor în temeiul art. 187 alin. (1) Cod Penal, a fost efectuată în lipsa unor probe concludente, astfel, cu referire la incriminarea art. 155 Cod Penal, a remarcat că dispoziția normei citate stabilește că amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății trebuie să fie însoțită de pericolul real al realizării acestei amenințări, în acest sens, acuzarea nu a adus nici o probă prin care să arate că presupusa amenințare a fost reală și că a existat iminența realizării acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca fiind nefondate, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, cărora le-a dat o apreciere corectă sub toate aspectele, respectînd prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, și corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin.

Referindu-se la argumentele procurorului privind blîndețea pedepsei stabilite, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, și în acest sens a indicat că prima instanță la stabilirea pedepsei în privința lui Apostol A. a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei consfințite în art. 75 Cod penal, la fel a ținut cont de circumstanțele reale și personale stabilite la caz, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, fiindu-i numită inculpatei pedeapsa sub formă de amendă în limitele sancțiunilor, care este prevăzută de legislator, prin urmare instanța de apel nu a constatat temeuri de modificare a pedepsei stabilite.

În continuare, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a exclus din învinuirea lui Apostol A. adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, semnul calificativ „săvîrșit cu amenințarea și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei” și a recalificat acțiunile acesteia din art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal în art. 187 alin. (1) Cod penal cu semnul calificativ „jaful, adică sustragerea deschisă a

bunurilor altei persoane”, iar argumentele procurorului invocate în sensul dat au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Mai mult, procurorul participant în instanța de apel nu a susținut poziția procurorului în latura respectivă invocată în apel, considerînd corectă recalificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, în afară de aceasta temeiuri de condamnare a inculpatei anume în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal nu s-au stabilit, nefiind dovedită vina inculpatei anume în jaf, cu amenințarea și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, după cum susține procurorul în apel, în sensul respectiv de către acuzare nefiind de fapt aduse probe. Tot aici, instanța de apel a accentuat că în acțiunile inculpatei se întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 187 alin. (1) Cod penal, acestea fiind demonstrate prin probele administrate la faza urmăririi penale.

Referitor la apelul declarat de avocat în interesele inculpatei, instanța de apel a punctat că nu pot fi luate în considerație afirmațiile invocate privind faptul că prima instanță a motivat în mod subiectiv sentința, iar probele au fost apreciate în mod unilateral și la baza sentinței au fost puse în special declarațiile părții vătămate și a mamei acesteia. În acest sens, a precizat că din declarațiile părții vătămate rezultă cert comiterea infracțiunilor incriminate inculpatei, partea vătămată personal a comunicat mamei sale despre cele întîmplate, totodată declarațiile atît a victimei, cît și a mamei sale sunt sprijinite prin concluziile raportului de expertiză privind leziunile corporale depistate la victimă, prin elementele de fapt dobîndite din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, declarațiile martorilor, în sensul dat afirmațiile fiind cu caracter de declarații.

Instanța de apel nu a stabilit încălcări referitor la procedura efectuării raportului de expertiză, totodată veridicitatea constatărilor expuse în raportul de expertiză medico-legală nu este pusă la îndoială, nefiind stabilite careva dubii, concluziile expertului fiind expuse potrivit materialelor medicale prezentate expertului, mai ales că la finisarea urmăririi penale careva obiecții învinuite și a avocatului acesteia nu au fost invocate, drept urmare argumentele invocate de către apelant în acest, au fost considerate neîntemeiate.

În continuare, instanța de apel a mai indicat că faptul invocării de apărare că cuțitul nu conține amprentele inculpatei nu dovedește contrariul celor stabilite de prima instanță, la fel și faptul că nu a fost audiată persoana căreia îi aparțin banii și că nu există dovadă că banii ar fi existat, nu au fost reținute, deoarece partea vătămată a declarat inițial că banii aparțineau concubinului mamei sale, chiar în cererea adresată poliției victima a declarat despre luarea banilor în sumă de 500 lei de către Apostol A.. Așadar, temei de a pune la dubii aceste declarații, nu au fost indentificate.

Referitor la argumentul invocat de avocat în apelul declarat privind recalificarea acțiunilor inculpatei de pe art. 179 alin. (2) în baza art. 179 alin. (1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.55 Cod penal, instanța de apel a subliniat că temei de recalificare a acțiunilor inculpatei în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, nu s-a stabilit, fiind dovedită prin probe violarea de domiciliu de către Apostol A., și anume cu aplicarea violenței față de victimă.

Totodată, instanța de apel a motivat că potrivit prevederilor art. 55 alin.(1) Cod penal se reglementează, că persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Canțer O. a atacat-o cu recurs, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpata Apostol A. să fie achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 155, 187 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului, avocatul inculpatei indică că instanțele de judecată au apreciat incorect probele și greșit au ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei sunt periculoase și constituie o infracțiune.

Referindu-se la capătul de învinuire înaintat în baza art. 155 Cod penal, recurentul menționează că la caz nu a fost demonstrat pericolul amenințării cu omor, iar acuzarea de stat nu a prezentat probe directe, pertinente și concludente, care să confirme cu certitudine că Apostol A. a avut intenția să realizeze amenințările în practică.

Tot aici, recurentul remarcă că intenția inculpatei ar fi fost doar de prevenire a părții vătămate să nu mai intre în casa acesteia, iar acest fapt a fost confirmat prin declarațiile martorului Toderăș E.

Cît privește învinuirea înaintată lui Apostol A. de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (1) Cod penal, avocatul inculpatei subliniază că nicio probă din dosar nu indică asupra faptului că inculpata ar fi sustras 500 lei, iar persoana cu i-ar fi aparținut banii nu a fost audiată. Or, neaudierea posesorului banilor coroborată cu inexistența vreunei plîngerii din partea acestuia este de asemenea un dubiu ce trebuie tratat în favoarea Apostol A. Astfel spus, sustragerea banilor nu a fost demonstrată prin probe pertinente.

Recurentul, conchide că instanțele de judecată incorect au apreciat probele administrate la faza urmăririi penale și greșit au decis condamnarea lui Apostol A., fără ca acțiunile sale să constituie o componentă de infracțiune.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Canțer O. în numele inculpatei Apostol A., menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere a erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat instanța de recurs constată că recurentul invocă drept temei de casare a deciziei contestate pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În aspectul de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective, și anume în cazurile când: persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă sau legătura causală dintre acestea.

Din textul recursului rezultă că apărătorul inculpatei critică în mare parte hotărârea instanței de apel, prin prisma aprecierii probelor de către aceasta, indicând aceleași argumente ce au fost invocate și în cererea de apel, care deja au fost examinate minuțios de către instanța de apel.

Așadar, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către recurent au fost invocate și în instanța de apel, și au fost deja obiect de discuție în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, cărora aceasta le-a dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în fapt, cât și în drept.

Totodată, reieșind din materialele dosarului se constată că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor au confirmat vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Ba mai mult, conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată detaliat în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atât partea apărării nu invocă în recurs ilegalitatea obținerii a careva probe pe parcursul procesului penal, însă doar critică aprecierea acestora de către instanțele de judecată.

În contextul dat, instanța de recurs ține să amintească că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci va verifica, prin raportare la situația

de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului, în cauza dată a inculpatei Apostol A. privind învinuirea imputată acesteia.

În această ordine de idei, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul invocat de recurent precum că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și nu redau realitate, din motiv că circumstanțele expuse de către recurent în sensul dat sunt în contradicție cu probele administrate pe cauza dată, care corect au fost apreciate de către prima instanță, și verificate de către instanța de apel, și care confirmă vinovăția inculpatei la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 155 și 187 alin. (1) Cod penal.

În continuare, referindu-se la faptul invocat de către recurent precum că instanța de apel a respins cererea prin care a fost solicitat audierea suplimentară a părții vătămate, din motiv că partea vătămată deja a fost audiată în prima instanță, respectiv instanța de recurs susține aprecierea instanței de apel în acest sens, care a indicat că partea vătămată a depus declarații în prima instanță în prezența tuturor participanților la proces, inclusiv a inculpatei și a apărătorului acesteia, prin urmare aceștia au avut dreptul de a acorda întrebări de concretizare părții vătămate (f.d. 96, 98-103).

Cît privește capătul de acuzare înaintat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs consideră că acesta a fost demonstrat prin probele administrate și în sensul dat susține expunerea instanței de apel, motivînd că *„faptul invocării de apărare că cușitul nu conține amprentele inculpatei nu dovedește contrariul celor stabilite de prima instanță, la fel și faptul că nu a fost audiată persoana căreia îi aparțin banii și că nu există dovadă că banii ar fi existat nu pot fi reținute, deoarece partea vătămată a declarat inițial că banii aparțineau concubinului mamei sale, chiar în cererea adresată poliției victima a declarat despre luarea banilor în sumă de 500 lei de către Apostol A.”*. Respectiv, instanța de recurs nu găsește temei de a pune la îndoială circumstanțele stabilite de către prima instanță și menținute de către instanța de apel.

Așadar, revenind la temeiul invocat de către recurent, precum că în acțiunile inculpatei nu se constituie elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează că în urma analizei materialului probator, s-a ajuns la concluzia că infracțiunile comise de către inculpată întrunesc elementele infracțiunii, adică sunt prezente la caz, și *latura obiectivă*, și *latura subiectivă*, acestea fiind corect constatate și reținute de către instanțele ierarhic inferioare, care au fost și descrise detaliat în decizia instanței de apel, expuse în pct. 5 al prezentei decizii.

În concluzie, instanța de recurs indică că erorile la care face trimitere recurentul nu au fost depistate în decizia instanței de apel, deci temei pentru a interveni întru modificarea acesteia nu sunt. Dat fiind faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel, în hotărîrile sale și-au motivat pe deplin și desfășurat concluziile sale, în partea constatării vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunilor imputate, ce au format și obiectul recursului ordinar declarat în prezenta cauză, Colegiul penal va susține concluziile instanțelor de fond, fiind solidar cu argumentarea motivată a hotărîrilor instanțelor inferioare.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Canțer O. în numele inculpatei Apostol A. este neîntemeiat, din care motiv se decide inadmisibilitatea acestuia.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Oleg în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privind-o pe *Apostol Alina Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru